

1 kontakt

med

B A P T I S T K I R K E R N E

Nr. 4

Juli
August
September

2016

Frygt ikke Tro kun

Dette nummer handler om kristenlivets tre mest grundlæggende dyder: Tro (side 1), Håb (side 3), og Kærlighed (side 2). God fornøjelse.

*Jeres hjerte må ikke forfærdes!
Tro på Gud, og tro på mig!
I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer?
Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. (Johannes 14,1-3)*

Næsten som en fanfare lægger Jesus ud: Jeres hjerte må ikke forfærdes, tro på Gud og tro på mig. Der er ikke spor grund til uro, bekymring eller frygt. Der er intet at være bange for.

Lad blot dit hjerte fæste lid til Jesus. Det er det samme som at tro på Gud. Stol kun trygt på, at hjemme hos Gud er der god plads. I min fars hus er der masser af boliger. Rigeligt med rum og værelser. Så der er også en plads til dig. Der er god plads. For Gud er rummeligheden selv.

Han omslutter alle mennesker, dyr og skabninger med sin

grænseløse kærlighed, og hans kærlighed er som et stort, stort hus, hvori der er massevis af boliger. Også en til dig. Et sted, der er dit. Hvor du hører hjemme og har din bolig. Midt i Guds altomfavnende væren og væsen findes også et sted, hvor du hører til. Hvor du kan bo, høre hjemme. Have din bolig i din gode Fars nærhed. Hjemme hos Gud. Der, hvor vi virkelig, ja i sandhed, hører til. Der, hvor det er trygt og godt at have hjemme.

Det er muligt, fordi Jesus nu går gennem dødens port og baner vejen hjem til Gud for os. Det er takket være Jesus, der ved sin

store selv-opofrende kærlighed går bort en tid. Med den klare hensigt, at han vil gøre en plads klar til os. Et sted, hvor vi er ventet og elsket. Et sted, som gøres klar til, at vi en dag skal drage hjem til Gud. Den dag, hvor vi ikke skal leve her lænere, men leve videre hos Gud, kommer Jesus og tager os til sig.

Fordi han vil, at vi skal være, hvor han allerede er. Han vil, at vi i evighedernes evighed skal være sammen. I de himmelske boliger. Jesus er vores trosvej hjem til Gud. Frygt ikke. Tro kun.

Poul A. Beck

"Se, Jeg er med jer. ."

Guds kærlighed i vore hjerter.

*Kærligheden er tålmodig,
kærligheden er mild,
den misunder ikke,
kærligheden praler ikke,
bilder sig ikke noget ind.*

*Den gør intet usømmeligt,
søger ikke sit eget,
hidser sig ikke op,
bærer ikke nag.*

*Den finder ikke sin glæde i uretten,
men glæder sig ved sandheden.
Den tåler alt, tror alt, håber
alt, udholder alt.*

*Paulus 1. brev til menigheden i
Korinth. Kap 13, 4-7.*

Sådan beskriver Paulus den guddommelige, uselviske kærlighed, der er tålmodig og mild, ikke søger sit eget, men tåler alt.

Den kærlighed beholder Gud ikke for sig selv, men giver rundhåndet og gavmildt videre. Derfor kan vi genfinde Guds hengivne

kærlighed afbilledet i mange menneskelige relationer, bl.a. i forældres tålmodighed med deres børn, selvom den menneskelige kærlighed naturligvis ikke er så ren og ufortyndet som Guds egen kærlighed. Men i grunden kommer al kærlighed fra Gud (1. Johannes brev kap 4,7).

Se fx det kærlige, gamle ægtepar på billedet herover.

De elsker og ærer stadig hinanden efter mange år i medgang og modgang. I glæde og sorg. I op- og nedture. I krammere og konflikter.

Til fest og i hverdagen har Gud givet dem så meget af sin sande kærlighed, at de stadig holder sammen og holder af. Ja, elsker hinanden. Med en kærlighed, der er tålmodig og mild, som ikke søger sit eget, men har vist sig at tåle alt.

Poul A. Beck

Hvis du vil bede

Frygt ikke

Hellige Ånd,
du fylder universet.
Med stilhedens åndedræt
siger du til enhver af os:
"Frygt ikke, i dit dybeste indre
er Gud nærværende:
Søg og du vil finde."

At forblive i dit nærvær

Hellige Ånd, Du trøstende Ånd,
at forblive i dit nærvær
i en fredfyldt stilhed
er allerede bøn.
Du forstår os fuldt ud,
og undertiden kan selv
et enkelt suk være en bøn.

Br. Roger af Taizé

Giv mit hjerte ømhed og mildhed

Barmhjertige Herre, du som har
skabt hele menneskeslægten
af ét blod og genløst alle med
samme løsesum, lad mig aldrig
forhærde mit hjerte mod et
eneste menneske.

Giv mit hjerte en sådan ømhed
og mildhed, at jeg står enhver bi
i hans sorger og behov.
Lad det sind være i os alle,
som var i Herren Jesus,
så vi elsker hinanden
som brødre og søstre.

Nådens, barmhjertighedens og
fredens Gud være med os alle.

Anonym

Tro og tvivl

Herre. Ofte er vores tro så lille.
Vi har brug for din hjælp
og dit nærvær i vort liv;
men vi formår ikke
at række ud efter dig.

Og da er det, vi sætter vores lid til,
at du er den, der har rakt ud
efter os i Jesus Kristus.
Hold os fast, Herre.
Fyld os med Jesu Kristi tro.

Karen Neergaard Stubkjær

kontakt Kirkeblad for Oure baptistmenighed
107. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

Lakse-Kristen

1. Hvem spørger nu efter en skaber?
Hvem regner Jeg Er for et navn?
Er han ikke bortvist som taber,
mens vi bærer verden i favn?
Stands, lad os bede: Vor Fader i himlen,
helliget blive dit navn her blandt os!
Komme dit rige, og nyskab vor verden!
Det er vort håb, Far - vi håber på trods.
Håbet er ikke sikre prognoser,
håbet er ikke flagrende drøm.
Håbet - som fisken, hvor fosserne bruser,
kæmper sig frem mod en rivende strøm.

2. Vi sår, hvor vi selv kun kan høste.
Vi gir, men tar dobbelt igen.
Når standser vi krig for at trøste
vor fjende og blive hans ven?
Din vilje ske, Gud, på jord som i himmel!
Brødet til deling i dag giv du os!
Tilgiv vor skyld, lær os tilgive andre!
Det er vort håb, Far - vi håber på trods.
Håbet er ikke sikre prognoser,
håbet er ikke flagrende drøm.
Håbet - som fisken, hvor fosserne bruser,
kæmper sig op mod en rivende strøm.

3. Vi stræber mod kundskab og kunnen,
vi stræber mod magt i begær.
Når ser vi, at toppen er bunden,
og afmagt vor magt uden klæ'r?
Far, vis os vej, sæt os fri fra det onde!
Dit er dog riget, al ære, al magt -
svinder årtusinder, evigt du elsker.
Håbet gror frem af det ord, du har sagt.
Håbet er ikke sikre prognoser,
håbet er ikke flagrende drøm.
Håbet - som fisken, hvor fosserne bruser,
kæmper sig hjem mod en rivende strøm.

4. Vi snakker i mund på hinanden,
men tom er den visdom, vi har.
Når vender vi øret fra Fanden
og lytter til Gud, til vor Far?
Jesus Kristus, Guds Søn, verdens Frelser,
du er Guds levende ord sendt til os,
kæmper mod strømmen og baner os vejen:
håb gennem døden til livet på trods.
Håbet er ikke sikre prognoser,
håbet er ikke flagrende drøm.
Håbet er: påskedags liljer og roser
sprang af langfredags korsplanker og søm.

Søren P. Grarup 1998 - Mel: Ole Lundegård, 1998

Denne salme er lavet af Søren P. Grarup, min forgænger som præst i Baptistkirken i Silkeborg. Det er en fantastisk håbssalme. Den er egentlig lavet til Kirkedagene i 1998 i Fredericia, om håb på trods. Og det fortæller salmen, så det vil noget.

Strukturen er, at i hvert vers beskrives vores nutidige samfund: Fx i vers 1: Hvem spørger efter en skaber? Har sekulariseringen ikke bortvist ham som taber? Så vi har dømt os selv til at bære verden i vores favn? En helt umulig opgave. Derfor kommer anden del i hvert vers som en bøn. Temaer over fadervor, som det eneste redskab vi kan gribe til, når vi betragter verden. Våg og bed, siger Jesus. Det er det, hvert vers gør i midten.

Hvornår mon vi standser krigen og i stedet trøster vor fjende, spørger vers 2. Hvornår indser vi, at toppen er bunden, at vi har vendt verden på hovedet? Og vores magt har lige så lidt på, som Kejserens nye klæder. Derfor er vores magt blot afmagt.

Og i vers 4: Vi snakker i munden på hinanden, men det er kun tomhed, det vi har at sige, så hvornår mon vi giver os til at lytte til Gud vores far i stedet?

Der er beskrivelse og spørgsmål i hvert vers. Derefter kommer bønningen som overgangsleddet til de sidste 4 linjer i hvert vers: Fx i vers 1: Om, at håbet ikke er sikre prognoser eller flagrende drømme. Nej, vort håb er fæstnet til noget langt stærkere.

Derfor kalder salmen på os, til som fisken at gå imod strømmen. Forfatteren har fortalt mig, at han en gang så en tv udsendelse om laks, der kæmpede sig vej mod den brusende strøm. Det er inspirationen til billedet på fisken, der i sidste linje i vers 1 kæmper sig frem. I vers 2 kæmper sig op. I vers 3 kæmper sig hjem, som den fortabte søn. Hjem, hvor vi virkelig hører til. Jeg elsker det billede af laksen, der går mod strømmen. I mit hjerte er det gået hen og blevet til Sangen om at være Lakse-kristne. Det folkeslag, der bærer så meget håb i hjertet, at vi har mod til at gå mod strømmen. Som en lakse-kristen.

Grafisk tegner den en stige nedad. Trin på trin kommer vi dybere og dybere ned. Som Kristus julenat steg ned fra det høje for at ydmyge sig til stald, kors og grav, som v. 4 slutter med. Sådan går Kristus-vejen til virkelige sejr og ægte håb. Guds vej til nyskabelsen. En Lakse-Kristens vej til frihed og frelse.

Poul A. Beck

PS: Du kan høre melodien på www.spgrarup.dk